

DOŁAMOWAĆ (1) *vb impf*

inf dołamować.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. dołamać: dołamywać.

Łamać do reszty [czego (po przeczeniu)]: á on [Chrystus] też niemiał trzciny nąłomioney dołamować [calamum quassatum non conteret Vulg Is 42/3, arundinem quassatum non confringet Matth 12/20] CzechRozm 234.

Formacje pochodne cf ŁAMAĆ.

BC